

શ્રી ગણેશાયનમઃ

મનહર-નેના નાટકનાં ગાયનો.

—: સ્વામી અને છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :—

શ્રી વિજય નૌતમ નાટક સમાજના માલિક.

વિકૃલદાસ હેમચંદ્રભાઈ ભાવનગરવાળા.

હાલ મુકામ-રેશનરોડ પ્રી.સેસ થીએટર-સુરત.

થ સ્વામિત્વના સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધ કરનારને સ્વાધીન છે.

પ્રમુખગંદ અમીચંદના ધી સુરત જૈન એ. પ્રી. પ્રેસમાં પ્રભુશંકર
નરભેરામ વ્યાસે છાપ્યું છે. ખપાટીયા ચકલા-સુરત.

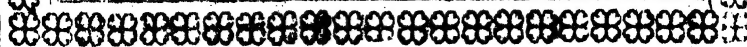
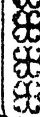
[વૃત્તિ ૫ મી]

[સંવત ૧૯૭૬]

[પ્રત ૨૦૦૦]

[સને ૧૯૧૬]

કિંમત ૦-૩-૦

પુરાત વિધાપીઠ મહાર મુખાઈ સરકા

ગવર્નમેંટ લેબોરટરીમાં વિદ્વાન સરકારી ગેંઝમા
રી બનાવેલી બાદશાહી ચાકુતી અનંગ વિલાસની
ગોળીઓ એનાલાઈઝ કરીને તેમાં કોઈપણ જાતની તુક-
શાનકારક ચીજ નથી એવું સરટીફિકેટ આપેલ છે. અને
એ ઉમદા રજવાડી દવા અકસીર હોવાથીજ વિલાયતમાં
પાસ થયેલા મોટા ડાક્ટરો રાજ મહારાજાઓ, નવાબો તથા
દેશી અને અંગ્રેજ ગૃહસ્થો મોટા સરકારી અમલદારોમાં
પણ બહુ વખણાય છે. બાદશાહી ચાકુતી.

અનંગ વિલાસ

ગમે તે કારણથી શુભાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે.
પુરૂષાતન કમ્યમ રાખે છે. આ રાજવંશી ચાકુતી વીર્ય-
વીકારના તમામ વ્યાધી મટાડે છે. અને વીર્ય ઘટ્ટ
બનાવી ખરું પુરૂષાતન આપે છે. ખરી મરદાઈ આપનાર
અને નબળા માણસને પણ જુવાનની માફક જોરાવર
બનાવનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ ભલા-
મણ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઈપણ જાતની પરેશની
જરૂર નથી, ૪૦ ગોળીની ડબી એકના રૂપીયા ૧૦

બાદશાહી યુનાની લેપ.

ઉમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે. અને તે
નસોને પુરતી તાકાત આપે છે. ખરું પુરૂષાતન લાવવા માટે
આ લેપ ફતેહમંદ ઇલાજ છે. આંધ્ર સ એકની ડબીના
રૂપીઆ આઠ તમામ દવાઓનું પોસ્ટ ખર્ચ જુદું.
ડાક્ટર કાળીદાસ મોતીરામ—રાજકેન્દ્ર—કાઠીયાવાડ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાક્ષિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૫૮ વર્ગ

પુસ્તકનું નામ મનર-મન

વિષય ૩-૨-૧

ૐ

શ્રી પરમાત્મને નમઃ

મનહર મેના નાટકના

મુખ્ય પાત્રો.

દેવી તથા બાળાઓ—નાટક મુચક.

મનહરલાલ—મુ'બાઈનો લક્ષાધીપતિ યુવાન નર.

મુનંદા—મનહરલાલની મુશીલ સ્ત્રી.

લાલદાસ—મુ'બાઈનો નામાંકીત ગૃહસ્થ મેનાનો પિતા.

મંગળા—લાલદાસની સ્ત્રી મેનાની મા.

મેના—લાલદાસની પુત્રી મનહરની પસંદગીથી પરણેલ સ્ત્રી.

નટવર—મનહરનો ઉઠાવગીર મીત્ર.

અચ્છન—ગોવાગીણુ નાયકા લાલદાસની વફાદાર.

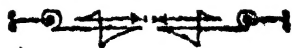
હરીઓ—સોનગઢનો ખટપટી દરજી દેવલીનો આશક.

દેવલા—ધાંચણની છોકરી દરજીના પ્યારમાં પડેલી.

પુરાણી—લાલદાસનો મુનીમ.

લાલશંકર—પુરાણીનો ઢીકરો.

પોલીસ ઇન્સપેક્ટર, સુરજ, ગોર, ડોશી, બહથો,
મારવાડી, દક્ષીણી, સીપાઈઓ, સખીઓ વારાંગનાઓ વીગેરે.

મનહર મેના નાટકનો ટુંક સાર

પ્રારંભમાં—મંગળાચરણ વસ્તુ વિવેચન.

અં ૧—પૈસાના મદમાં મગરૂર મનહરલાલનાં હવાઈ વિચારો સુનંદાનો સદ્બોધ, નટવરની અળતા, બાદ સુનંદાને હરિયામાં ફેંકી દેવી,

અં ૨—હરીઆ દરજીએ દેવલી ઘાંચણુને લઈ સુંબઈ આવવું. બાદ પછંસાની તંગીને લીધે નટવરની સહાયતાથી દેવલીને બ્રાહ્મણ સાથે પરણાવવાને! પ્રપંચ.

અં ૩—લાલદાસ તથા મંગળાના મેનાને પરણાવવાના વિચારો, મેનાની માંગણીનો અનાદાર. બાદ નટવરની મેના પ્રત્યે તુલ્લ ઇચ્છા નટવરનો તીરસ્કાર,

અં ૪—અચ્છનનો બગીચો, મનહરની પ્રેમ માંગણી, અચ્છને મિકકારી ચાલ્યા જવું. પાછળથી મેના સાથે મનહરનો સંકેત. સંયોગ. પરસ્પર પ્રેમ ગાંઠ.

અં ૫—નદલી શ્રીમંત લાલદાસના પછંસા પચાવવાના તથા ખોટા મોહમાં દુનીયા ફસાવવાના પુરાણી સાથે પ્રપંચનો આબેહુબ ચીતાર.

અ. ૬—નટવરની ખટપટથી પુરાણી સાથે હરીઆ હરણ
નો પ્રાણી રૂપે મેળાય દેવલીને કુવારી કન્યા તરીકે
ઓળખાવવી બાહ લાલશ'કરને બળર પઠવાથી ચોક
ખીજાને પરણવા માટે પરસ્પર તંકશર.

અ. ૭— હાહરપરના બંગલામાં મનહર-મેનાના લગ્નની
મીજલસ, નાચપાટી, નટવરની ખટપટથી લાલશ'કરનું
પોલીસને લઈ આવવું, મેનાની સ્વતંત્રતા, પોલીસની
ધરપકડ, નટવરનું નાહરપણું, લાલશ'કરનો ગુસ્સો.

ટપ્પલો.

અંક બીજો.

- પ્ર૦ ૧—મનહર સામેના કેશમાં નારીપાસ થયેલા લાલ દાસનો પસ્તાવો બાદ નટવરને મળી મનહરને ખરાબ કરવાના વિચારો.
- પ્ર૦ ૨—દરિયામાં ઘુમ થયેલી સુનંદાનો હોડીવાળાના હાથ થી અકસ્માત બચાવ પોતાના પતિ મનહરના લોળ-પણુ વિષે પસ્તાવો.
- પ્ર૦ ૩—મેનાનો સખીઓ સાથે વિનોદ મનહર-મેનાનો પ્રેમ પ્રસંગ. મેનાને થયેલ સ્વપ્નથી શંકાનું પડેલું પગથીયું બાદ નટવરે મનહરને લાંબેરી અચ્છનને ત્યાં લઇ જવો.
- પ્ર૦ ૪—મનહરને ફસાવવા લાલદાસની અચ્છન સાથે મસલત ત્યાં નટવરે મનહરને લાવવું પછસાની પાયમાલી નટવરે મેનાને આ બનાવ દેખાડવો.
- પ્ર૦ ૫—નટવરની મદદથી હુરીઆ હરજીએ એક કન્યાને બાપ દીકરા બન્ને સાથે એકી વખતે પરણાવવી.
- પ્ર૦ ૬—પારકી થાપણુ ઓળવવાનો લાલદાસનો તગાદો, બ્રાહ્મણનું ખુન, બાદ તે મુઠકું મનહરને ખુની ઠરાવવાની નટવરની ઠેશીશ.

પ્ર૦ ૭—મેનાના શયનગૃહમાં સુનંદાનું આવવું. નટવરે
 સુડદું લાવવું નટવરની ખનાવટી ચીઠી, મનહરનું ચીઠી
 વાંચી ચક્રીત થવું મેના તથા મનહરનો પરસ્પર પ્રેમ
 ભંગ; મનહર પર ખુનનું વારંટ, મનહરે ખારી વાટે
 થી નાશી જવું, મેનાએ તેની પાછળ જવું ખાદ
 સુનંદાની મદદથી નટવરનું પકડાવું.

ટખલો.

અંક ત્રીજો.

- પ્ર૦ ૧—લાલદાસની મહદથી ખુનના આરોપમાંથી છુટેલ નટવરનો મનહરને પાસમાલ કરવાનો ઇરાદો સુનંદાએ તે સાંભળી મનહરને બચાવવા છુપી રીતે તેની પાછળ જવું વિખુટી પડેલી મેનાએ પોતાના પતીને મળવાં હોસ્પીટાલમાં જવું,
- પ્ર૦ ૨—હોસ્પીટાલમાં મનહરની માંદગી મેનાનો તીરસ્કાર નટવરની નીચતા ન જાણવાથી મેનાએ નટવર સાથે જવું સુનંદાનું ઠાળ રાત્રી રૂપે મનહરને બોળપણાનું જ્ઞાન કરાવી મેનાને પાપીના પાસમાંથી બચાવવા નટવર પાછળ જવું.
- પ્ર૦ ૩—લાલદાસની વિચીત્ર સ્થિતિ સોપાળું કુટવું લેણદારોની ધમાલ અંતે આત્મઘાત.
- પ્ર૦ ૪—પુરાણી તથા લાલચંકર બંનેને બનાવી દેવલીનું હરીઆ સાથે નાસી જવું, બાપ અને દીકરાનું પસ્તાવું.
- પ્ર૦ ૫—નટવરનો મેના પર જીલ્લમ સુનંદા સાથે મનહરનું ખારી વાટે આવવું. મેનાને નટવરે કટારે મારતા સુનંદાનું બચાવવું. મનહરનું પ્રગટ થવું નટવરનું ખુન ઠાળરાત્રીરૂપ સુનંદાનું સત્ય સ્વરૂપે દેખાવું, સુનંદાનું સતિત્વ. મનહર મેનાનો મેળાપ સત્યનો જ્ય અસત્યનો પરાજય.

શાન્તિ:

શાન્તિ:

શાન્તિ:

શ્રી ગણેશાય નમઃ

શ્રી

મનહર—મેના નાટકના ગાયનો.

મંગલાચરણ

બાળાઓ—

૧

ૐ શ્રી ગણપતિ જય જય હે જગ વહન,
નાટયારંભે સ્તવીએ.....ૐ
મહિમા ગાયે શેષ શારદા વિજેય,
સત્યનો તાદ્રશ્ય કરવા;
ચહી સદા તુજ પદ રજ (ર) પાંજત કરીએ.
રાખી તુજ પદ ચીત ખચીત નચીત થઈ,
સત્યને ચીતરવા,
એક સત્ય પશંધી મહી સતત રટીને,
ભવથી તરવા નાટયારંભે.

બાળાઓ—

૨

ફળ કર્મ ધર્મ કર્યા પ્રમાણે જગત માંહી જણાય છે,
 રમણીય રીતી ઈશની એ વિશ્વમાં વખણાય છે.
 ભકત ભેદ નહિ' નામ વેદ મહી' તારણતરણ છવાયે.
 સુજન તમામ નામ આધારે સત્ય સ્વરૂપ સીધાયે
 ભય સહુ ટાળે પ્રેત દીન પાળે,
 વત્સ વહાલથી નીશદીન ન્યાળે;
 શશી સમ મુયશ રવેત જગ છાયે.....ફળ.

મનહર—

૩

આહાહાહા આજે બન્યો ભાગ્યશાળી,
 સદા સુખ સાજે દેખું હું દીવાળી;
 મોજ ઉડાવું દોસ્તોની સાથે
 તાવમા તગાવું રંગ રાગ વાળી. અહા.
 લાખો ફીયા આગ્યા આ હાથે;
 ખમા ખમા કહેશે લલો ભુપ ભાળી. અહા.

સુન'દા—

૪

ગૃહસ્થાઈની ગુમાની, શાણા કરોછો શાની,
 બળવાન બળીરાજની, રાવણને કંસ સમાની;

અભીમાને થઇ હેરાની, માયા છે મોહ નીશાની,
આશા છે રંગ પતંગી, તુળા સ્વારથની સંગી,
મૃગજળ સમ જુઓ જુવાની, આખર આ દુનીયા ફાની.

મનહર—મગજ નહીં ખા, નકટ કુલટા;
અહીંથી દુર થા, નજરથી તું જા.

સુનંદા—ગૃહસ્થાઇ—

હરિઓ—

૫

ગજ કાતરવાળો, કેવો રૂપાળો, દરજી બાળો;
છેલ છોગળો, હરીઓ નામ હું બાળો;ઓહો.
હું હું ઘાંચણથી ખ્યાર કરીને,
જાત ભાત વિચરીને કુબુદ્ધિ જાગી;
લાજ ન લાગી, આવ્યો બાગી, ન્યાતને ત્યાગી...હરીઓ.
છુ. છું ફક્કડ અકકડ ફરનારો,
કાળાં ઘોળાં કરનારો, મુંબઈમાં આવી;
મોજ ઉડાવી; મુંડી ગુમાવી, ગયો ન ફાવી.... હરીઓ.

નટવર—

૬

કીલ્મીય ભંજન જન મન રંજન છે દુનીયામાં એકજ લામ,
વીઘા હીણ બની માનવ ભટકે પણ પછંસાથી સાત સલામ;
કેારસ—વ્યંડળ પણ ત્રીભુવન ડાલાવે,

રેતીમાં પશુ બહાણુ ચલાવે, અદ્ધર પશુ કીલ્લા બંધાવે,
સુરનર મુનીવર સંતો સાધુ, કંચન દેખી ચળે તમામ;
ભુપતિ પશુ દે આદરમાન.

જરથી જાન કરે કુરબાન, હાજર હુકમે સઉ હેવાન;
સમુદ્ર તનયા તુજ પ્રતાપે, સકળ જગત પશુ બને ગુલામ.

મેના—

૭

ખીલી મારા યૌવનના બાગની બહાર,
પ્રેમડાળી લતા વાળી લચકતી લગાર;
કુલ વેલી રસ ઘેલી હું ચમેલી નાર,
સુમન કળી જાય બળી વીરહમાં અપાર.
મારા મનહર માળી વિના કરે ઠાણુ સારવાર,
પ્યારા પ્રાણુધાર લેટે રસ લોગી લરથાર;
રસીયા રસીક ભવન આધાર,
સૌંચો સદા અમિ રસ પ્યાર,
સુના તમ વિષુ સઉ શણુગાર. યૌવન.

માલતી—

૮

પ્રેમ રંગે રેલી નવેલી ચાલતી,

મેના—જાને જાણી સાહેલી શાણી માલતી;

માલતી—રંગ રંગીલી છખીલી અલખેલી,
મેના ચોવનના મદે કુલી કાલતી.

મેના—છોડી દે ચાળા નાની હું છું બાળા,
માલતી—લટકાળાને નેહ નિહાળતી... ... જાને.

મેના— ૬

બસ ચુપ કર હરામી હેવાન, કેમ કરે તું શુમાન;
નટવર—ભુલ્યો મોહમાં હું માન, પ્રાણ કરું કુરબાન. બસ.
મેના—સીંહણને તાવી આ નાગણ સતાવી તું નક્કી
શુમાવીશ જાન,

નટવર—વાહવા વહાલી પ્રીયા,

મેના—જા જા તું કુતરા,

નટવર—(બસ આમ)

મેના—(હા શુભામ)

નટવર—(પ્રેમ જોડ)

મેના—(બસ છોડ)

નટવર—ફેશનથી ફેરવું મીટીંગમાં મેળવું,

મેના તું માન મારી મેના તું માન. બસ.

મનહર-મેના—

૧૦

મનહર—જવાહે જોખન લર બુવતી જાન જવાહે

મેના—(કયાં જવાહે કેમ જવાહે શું ખીજી સારીકા શોધવી)

મનહર—આમ શું ખોલો વાકાં, વણો ભુલ્યો ભરૂંશે ભાન;

મેના—આડુ આડુ શું સમજવો, ગણી મુરખ નાહાન.

મનહર—(પ્રીયા પોપટ તુરત મળશે)

મેના—(ત્યાં સુધી મેના ટળવશે)

મનહર—મન ગમતાઃ ફળ દઉં ખાવાને, જવાહે

કાલે મળીશું સુંદરી, કરવા આ શુભ કાજ

મેના—કાલે કોણે જોઇ છે. વચન દીયો પીયુ આજ,

મનહર—સત્ય કહું આ વચન દઉં તું જવાહે.

દેવલી—

૧૧

સારી સુંદર છટાથી હું દીલપર ધરું.

ગાડી મોટરમાં બેસી હું મોજ કરું;

લટકે મટકે લાડ લીને,

લહેરી લાલાને લઇને ફાવે ત્યાં ફરું.

ખ્યાર સાગરમાં રસબસ થઇને હું તરું.

મધુર મીઠડી વાતો કરીને.

રંગે રોળી હું પ્રેમે ઝમોળો ઠરું,

મારા વહાલા આશકનું હું મનડું હરું. સાડી

પુરાણી—

૧૨

પરણીશ હું એ નારી રૂડી અને રૂપાળી,

હરીઓ—ભાઈ સાડી ખુદી નાહી, દશા માઠી—સમજ્યા,

પુરાણી—કાશુ છે કહેનાર ખુદો છું હું જીવાન જોધો;

લાલીઓ—પસ્તાશો દુઃખી થાશો, મરી જાશો.

હરીઓ—લડોમાં મરોમાં કળયો કરોમાં;

લાલીઓ—કરું ફજેતી હું બાપા બધે;

હરીઓ—જા જા તું દર થા તું બાઈ જા તું. પરણીશ.

વારાંગના—

૧૩

મેારી નાનુકે કમર લચકાય,

અજી છોડો પીયા મેારી બાંય;

જીયા ગભરાય સૈયાં ન સોહાય—હાં હાં.

રાત બાલમ હમસેં લડેહો,

નિહુર નીર્લજ પીછુ પડેહો,

જોખન લુંટી લીનેા હાય કહાનાહીં જાય,

સહા નાહીં જાય.....

અંક બીજો.

સુનંદા—

૧૪

આહા પ્રભુ અજબ રંગ જગતના,
 નવા નવા નિત્ય નિહાળુ ઢંગ;
 મુખ્ મીત્રની સંગમાં સ્વામી ભુલ્યા જાન,
 બહુ થઈ હેરાન મુસીબતે જાન.
 બચાવી આવી હું દુઃખ વિતાવી હું,
 હાય હવે ઘણું પતિ તણું મન લાગ...આહા.

મેના તથા-સખીઓ— ૧૫

[રાસડો]

છાયો વસંત રૂતુરાજ સાજ લઈ સમાજ,
 કામીનીએ મુકયા કામકાજરે ધામનાં;
 કામનાં ફક્ત કામી કામનાને કેલી કાજ.

સાખી.

નવલ લૂતા ખીલી રહી, પ્રેમ કમળ કમળ મધુવાસ;
 કંઈક ભમર રસ ચુસવા, જમણ કરે ચોપાસ.
 વેણુ વાગે અજબ વેણુ વાગે,
 જોને સખી જાગે મદનરાજ જાગેર.....વેણુ.
 રસીકરાજ પ્રેમ કાજ મુઘા માગે,
 લાગે સખી મીઠી મધુરી લહે લાગેર.....વેણુ.

સાખી.

જાન જુલો ગઈ જામની, વિરહે ઉછળે અંજ;
 રોમ રોગ પ્રીત માધુરી, ઝળકે રંગ અનંજ.
 પ્રીતમ આવજોરે તમ વિણુ ઉર માડું અકળાય,
 પ્રીત નીલાવજોરે પ્યારા પ્રાણુ વિયોગે જાય,
 રસીયા હવે નહીં રીઝાવો;
 લઈ આ જોખન રસનો લાવો,
 પ્યારમાં પલાળી પીયુ પ્રેમદાને કારો આજ....હાથો.

સખીઓ—

૧૬

વારે બાઈ લટકાળાં,

મેના— છોડોને ચાળા;

સખીઓ—ચીતમાં ચટપટ થાય.

રમજો રંગે રસીયા સંગે

લચકાતું આ જોળનીચું લુંટાય,—વાર

મેના— શરમે બાઈ હું મુબાઈ;

સખીઓ— પ્રેમ રસ કેમ પીવાય,

મેના— છેડ અલી તું કરમાં;

સખીઓ— જ સખીં ઘરમાં રંગે રંગ રસજસતાં છો બાઈ

મનહર-મેના—

૧૭

રે સુંદરી શાણી સમજી થઈ શું રીસાયેરે આવાર,

આવો આવો વહાલી મારા પ્રાણ મુધારસ ખાણ;

તું જીવન જાણ.

મેના—જાણી તમ વાણ,

કપટ કળાને હાવિ ભાવથી ચલીત કરો પ્રાણ આધાર,

જાવો જાવો સતાવો શું આજ;

મનહર—પ્રીયા તારે કાંજ હઉં પ્રેમ રાજ એ સુંદરી
પ્રેમ ભક્તિમાં પરવશ કીધો મનહર મુગ્ધા નાર...આવો.

અમંછન—

૧૮

મારે મહોલે પ્રેમેથી પધાર્યા મહારાજ,
બની હાસી આભારી મારા શીરતાજ;

લાલદાસ—આનંદકારી છબી નિહાળી ઠરે હૃદય આ પ્યારી.

અમંછન—રસ રંગે ઉમંગે ઉછરંગે તમ સંગે,

રહી રમુ હું આજ.....મારે

ચપક-ચપા—

૧૯

કજલવાને હાય સઘયાં બડા દુઃખ દીના,
બડા દુઃખ દીના, હારે બડા દુઃખ દીના;
નણ્ણી હો તો હીલ મીલ રહતિ,
સોતનીયાને હાય.....સઘયાં.

દેવલી-હરીઓ—

૨૦

બની બાળા રંગીલી, છલ બલ વાળી છબીલી;

ધીમી ચાલે ચાલુ છું જુઓ જરા નવા નવા કરૂં નીલ નખરા

હરીઓ—રૂડી રૂપાળી નારી નખરાળી મારી,

દેવલી લાગે તું અપ્સરા.

દેવલી—પરણી પુરાણીને જઈશ ધરે;

હરીઓ—ખરે આજ આખરૂના કરાવીશ કાંકરા.

દેવલી— બની.

શ્રીઓ— ૨૧

સોનાની સળીઓ માંડવો રૂપાની વળીઓ માંડવો
માંડવડે મળ્યારે મોશર છપ્પન કરૌદ બાઢવ મળ્યા;
રાધા વહુ નટવર બાઈને વીનવે,
અલભેલા રાય જગ દેખાડ. રાય જગ હોમરે રજિયાંમણો.
રાય જગ હરીશંકર બાઈને માંડવે,
નર નારી ત્યાં મંગળ ગાય, વર વહુ દીસે સોહામણો,

શ્રીઓ— ૨૨

ઢાલીડા ધડુકયા લાડી ચાલો આપણે ઘેરે,
ઉભા રહો તો માણું મારા હાથાણી શીખરે
હવે કેવી શીખરે લાડી હવે કેવા બોલોરે,
પરણ્યાને પીયારા લાડી ચાલો આપણે ઘેરે.

મેના— ૨૩

બહાલા વહેમ વિસારો હૃદયથી,
વેણના બાણ કાં મારોરે.... વહાલા.
મું મુજમું આ સમે બોલી આવી તમે,
મારી છાતિ પતિ વિહારોરે... વહાલા.
હું બની દુઃખણી અરેર અભાગણી;
પીયુ પ્રેમ જરા વિચારોરે... વહાલા

અંક ત્રીજો.

મેના—

૨૪

પતિને ન વિસાડે હું પલવાર,
 મુંઝવ મન માડે સાંજ સવાર;
 સ્વામીને હું સહાયકારી થવા જતાં હાય હારી,
 લાગી છે વિયોગકારી હૃદય કટાર.... પતી.
 વિપત્તી વાહળ મારે, આવી નડ્યું આ સંસારે
 સંકટ ક્યારે નિવારે સરજનહાર..... પતી.

મનહંસ—

૨૫

ધાર્યું ધણીનું થાય મનવા શાને તું અથડાય,
 બાળ દણે દણે બદલાય, પામર જનો વૃથા પસ્તાય,
 ક્ષણ દુઃખ ક્ષણ સુખ ચડતી પડતી ભારી મુરખ શીક મુંઝાય
 ભાગ્યમાં જે લખેલ હોયે,
 તે મીઠ્યા કરી શકે ન કોય એ ઉરમાં સમજાય. મનવા

સુનંદા—

૨૬

અરે હે શાશુ શરણુ બ્રાંતીનું લઇ,
 સમગ્રુ થઈ કાં દોલે માર્ગ પુરુષાર્થનો;

ઈશની રચના ન્યારી, વિચારી ધારી તું જા.
 મુકે માન મહિપતી, ઘર ઘર રડતાં દુઃખ
 પાપીનો જ્ય જગતમાં દાતાને નહીંદ્રુ સુખ,
 હરીશ્વરે વેઠી વિપતિ, સુહામાનિ હતી શું સ્થીતી
 નજ દમયંતીની ગતિ, થઈ પાંડવોની પડતી,
 દશારે દુઃખી ભાવી બળથી સૌને માથે વીતી....અરે હે

દેવલી

૨૭

જાઓજી જાઓ હારી ગઈ હારી, ગઈ છું હું હારી
 શાને સતાવો છો આમ

પુરાણી—એહો નખરાણાં છે લટકાળા નાની બાળા;

દેવલી—જણ્યા ચાળા તમારા તમામ... જાઓજી

પુરાણી—બોલોને પૂરાણીથી મીઠી મીઠી આ વાણીથી
 વારે મારી નવી નાહું પ્રેમ તણા પાણીથી.

દેવલી—બની કાલા ઘેલા શાને આવો છો લેવાને લાણ,

પુરાણી—વારું છું હું પ્રાણ, આ માંડો કાં મોકાણ હાર્યો હું હામ

દેવલી—છોડોને નામ શું ઠાહું કામ.... ... જાઓ

.ણી—ધોળામાં ધુળ બાલીને આ ચડયા ગથેડે ઠાલા,

લાલીઓ—લટકયા લાડીથી બાપા વિણે ભાણ પાલા

હરીઓ—ને ને બાઈઓ આ બંદર કાળા મોઢા વાળા,

લાલીઓ—કયાં ખેતરપાળ ખોવાણા

પુરાણી—બાઈ ઠરમે કાળા પાણા,

હરીઓ—આ ઠરણના ફંદે ખેટા ફસાણા.

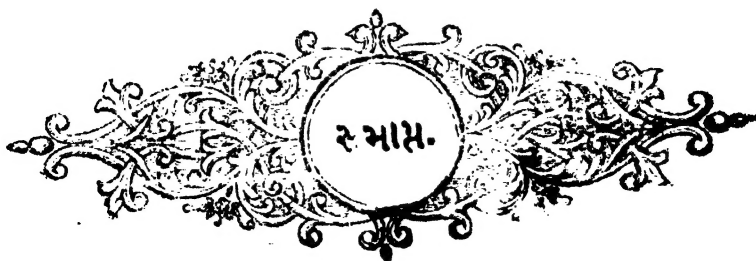
દેવલી— (વાહરે બટલર શાણા)

પુરાણી—આ સાધુ કર્યાં બાઈ નસીબ કર્યાં,

બધા—નેને બાડુતી ખેરીના ગડબડ સડસડ મોટાલા. ધોળામાં

પુરાણી— ધોળામાં-

ગીત સાથે રૂપ.

જાહેર ખબર.

અમારી કંપનીના નીચલા નાટકોના પ્રાપ્તોની ચોપડીઓ જ્યાં અમારો મુકામ હશે ત્યાંથી રોકડી કિંમતે મંગાવ્યાથી મળશે.

ચોપડીનું નામ કિંમત. ચોપડીનું નામ કિંમત.

ખિલ્લમંગળ ઉર્ફે સૂરદાસ માતૃપીતૃ ભક્ત પુ'ડળીક

૦-૩-૦

૦-૩-૦

શ્રી લલિતવિજય ૦-૩-૦

વિશ્વ પ્રેમીકલાપી ૦-૩-૦

સુરેખા હરણુ ... ૦-૩-૦

અજય લક્ષ્મી ... ૦-૩-૦

નાગર ભક્ત ... ૦-૩-૦

પીપ્પભગત ... ૦-૩-૦

નીલમ માણેક ... ૦-૩-૦

હોથલ પદમણી ૦-૩-૦

યોગદન્યા ... ૦-૩-૦

જેસલ તોરલ ... ૦-૩-૦

મનહરમેના ... ૦-૩-૦

ળીરળલ ણાદશાહ ૦-૩-૦

મહાકેતા-કાદમ્બરી ૦-૩-૦

પ્રવિણ સાગર ... ૦-૩-૦

જેહરે શમશીર ૦-૩-૦

રાજ લીલા ... ૦-૩-૦

શ્રી જયમતી ... ૦-૩-૦

મહારાજ શાંતવૃં ૦-૩-૦

ઉર્વશી-પુરુષા ૦-૩-૦

માલવિકા-ગિમિત ૦-૩-૦

સ્વામીભક્ત સામાન્ત યાને

વીર દુર્ગાદિત્ય ... ૦-૩-૦

વિહલદાસ હેમચંદ્ર ભાવનગરવાળા.

મી વિ. ના. ના. રામાજી.

